

לְאֶתְרִייהוּ וּלְעֶרְסִייהוּ. וְחָמָאן דִּיּוֹקְנָא דְמִלְכָּא
קִדִּישָׁא, וּמִסְתַּפִּי. דְּהָא אֲתַקְפוּ בְּעֶרְסִייהוּ
בְּמַלְי דְּשָׂמָא קִדִּישָׁא. וּבְנֵי נָשָׂא, נִשְׁמַתְהוּן
סְלָקִין כָּל חַד וְחַד כְּדַחְזֵי לֵיהּ, וְהָא אוּקְמוּהָ.
זַבְּאָה חוּלְקִיהוּן דְּצַדִּיקֵי, דְּנִשְׁמַתְהוּן סְלָקִין
לְעִילָא, וְלֹא מִתְעַכְבֵּי בְּאַתְרַּא אֲחֵרָא דְּלֹא
אַצְטְרִיף.

כד אתפלג ליליא, פרוזא קאים וכריז, ופתחין
פתיחו. פדין ריחא חד דסטר צפון אתער,
ואקיש (דף כ"ב ע"א) בכנור דדוד, ומנגן מאליו.
ושבחת למלכא, וקודשא בריה הוא משתעשע
בצדיקייא בגנתא דעדן.

זבאה חולקיה מאן דאתער בההוא זמנא
ואשתדל באורייתא, וכל מאן דקאים
בההוא זמנא ואשתדל באורייתא, אקרי
חבריה דקודשא בריה הוא וכנסת ישראל.
ולא עוד, אלא דאלין אקרין אחים ורעים ליה.
דכתיב, (תהלים קכב) למען אחי ורעי אדברה נא
שלום בך. ואקרין חברים בהדי מלאכין
עלאין, ומשריין עלאין, דכתיב, (שיר השירים ח)
חברים מקשיבים לקולך.

כד אתי יממא, פרוזא קאים וכריז, ופתחין
דסטר דרומא אתפתחו. ומתערין פכבים
ומזלות, ופתחין דרחמין אתפתחו. ומלכא
יתיב וקביל תשבחן. פדין כנסת ישראל נטלא
לאינון מלין וסלקא. וכל אינון חברים אחידן
בגדפהא, ומלייהו אתיין ושריין בחיקא
דמלכא. פדין פקיד מלכא, למכתב כל אינון
מלין.

ובספרא פתיבו כל אינון בני היכליה, וחוטא
דחסד אתמשך עלייהו, דמההוא

והולכים ושטים בכל העולם,
ומחזירים על גופות בני אדם
וסוכבים למקומותיהם
ולמטותיהם, ורואים את דיוקן
המלך הקדוש ופחדים, שהרי
התחזקו במטותיהם בדברי השם
הקדוש. ובני אדם, נשמותיהם
עולות כל אחת ואחת פראוי לה,
והרי פרשוה. אשרי חלקם של
הצדיקים שנשמותיהם עולות
למעלה ולא מתעכבות במקום
אחר שלא צריף.

בשנחלק הלילה, הפרוז עומד
ומכריז, ונפתחים הפתחים. אז
רוח אחת של צפון מתעוררת
ומקישה בכנור דוד, ומנגן
מאליו, ומשבחת את המלך,
והקדוש ברוך הוא משתעשע עם
הצדיקים בגן עדן.

אשרי חלקו של מי שמתעורר
באותו זמן ועוסק בתורה, וכל מי
שעומד באותו זמן ועוסק
בתורה, נקרא חברו של הקדוש
ברוך הוא וכנסת ישראל, ולא
עוד, אלא שאלו נקראים אחים
ורעים שלו, שכתוב (תהלים קכב)
למען אחי ורעי אדברה נא שלום
בך. ונקראים חברים של
המלאכים העליונים והמחנות
העליונים, שכתוב (שיר ח) חברים
מקשיבים לקולך.

בשבא היום, הפרוז עומד
ומכריז, ופתחים של צד דרום
נפתחים, ומתעוררים כוכבים
ומזלות, ופתחי הרחמים
נפתחים, והמלך יושב ומקבל
תשבחות. אזי כנסת ישראל
נוטלת את אותם דברים ועולה,
וכל אותם חברים אחוזים
בכנפיה, ודבריהם באים ושורים
בחיק המלך. אז מצוה המלך
לכתב את כל אותם הדברים.

ובספר פתובים כל אותם בני היכלו, וחוט של חסד נמשך עליהם, שמאותו חוט מתעטר אדם